



## Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Thomæ Tamburini Societatis Iesu Siculi  
Caltanisettensis, In Alma Vniversitate nobilis Civitatis  
Messanæ, Theologiæ Primarij Professoris. Explicatio  
Decalogi Duabus distincta partibus**

In qua omnes ferè conscientiæ casus, ad decem Præcepta pertinentes,  
mira brevitate, claritate, & quantum licet, benignitate declarantur

Continens sex Libros posteriores in Decalogum, id est, expositionem  
præceptorum secundæ tabulæ

**Tamburini, Tommaso**

**Monachii, Anno M.DC.LIX.**

Pater quo ad irritationem votorum filij impuberis spurij, nu. 12.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-39995**

nec caret patre. Hic igitur , si forte e-  
geat, eritne alendus à suo patre , an à  
tuo filio? Respondeo , à patre (ajunt  
g aliqui) quia qui filium genuit , e-  
undem educare , & instituere jure na-  
ture debet ; A filio (alij contendunt  
h) quia plus debet filius patri , à quo  
fuum esse habuit, quam pater filio. V-  
trumque probabile.

g Francise. M. Pratus , alijq apud  
Dian. e. o tr. 3. ref. 3. h Inclinat. sed  
non resolvit Dian. l. c. i ut judicat A-  
Zor. I. p. lib. 2. c. 5. q. 13. dum senten-  
tiā priorem probabiliorem vocat.

Dices , si uterque ex his sequi velit  
opinione probabilem sibi faventem,  
remanebit pater patratus sine alimen-  
tis. Respondeo, si uterque persistat in  
sua opinione sequenda , erit dividendi  
onus in utrumque, profecto id  
æquitas postulare videtur, esto , specu-  
lative sit probabile , id non exigi à ri-  
gore justitiae. Vide lib. 1. c. 3. §. 4. v.  
Alere filium dubium.

Pater quoad irritationem votorum filij  
impuberis spurijs.

12. Quæresquintū ; quid de votis  
filio spurio , ut item naturali non legi-  
timo , potestne pater irritare vota , in  
ijs casibus , in quibus posse legitimo ,  
alibi l diximus ? Ratio dubitandi est ,  
quia radix ex qua in patre procedit fa-  
cultyas irritandi vota , est patria pote-  
stas in filium ; at ex jure non habet  
pater potestatem patriam in spurium ,  
nec in naturalem , ergo &c. Respon-  
deotamen, posse m perinde , ac le-  
gitimo. Ratio est , quia distinguere  
debemus minorem prædictæ rationis

dubitandi : ex jure non habet pater e-  
am summam potestatem , quam ipsa  
jura inuexere , concedo : non habet e-  
am potestatem procedentem ex ipsa  
generatione , quæ patri competit ex  
ipso jure naturæ , quæque sufficit ad  
munus regendi illum impuberem ,  
atque adeo ad irritandum ejus vota ,  
nego minorem. Confirmatur , quia  
interdum , ut ibidem n diximus , ma-  
tri competit hæc potestas irritandi , &  
tamen certum est , matri non esse con-  
cessam ex legibus in filios patriam po-  
testatem.

1 Supral. 3. c. 16. §. 3. per totum. m  
Castr. t. 3. tr. 5. de voto d. 2. p. 7. n. 5.

n Supra eodem li. 3. c. 16. §. 3. n. 21.

Castr. o & Sanchez p docent ,  
hanc potestatem competere patri in  
filium legitimum absolute : at in fili-  
um illegitimum , tunc solum , quando  
is tutorem non habet ; quando enim  
eum habet , gubernatio ejusmodi fi-  
lii ad ipsum tutorem spectat , utpote  
qui est ex q legibus , sub ejus pote-  
state constitutus : idem ego docui su-  
perius , cum de voti irritatione .

o Castr. l. c. p Sanc. lib. 4. in dec. c.  
35. num. 82. q Inst. de patria potestate  
in pr.

Verum nunc , re attentius confide-  
rata , difficilis mihi doctrina videtur.  
Si enim in patre residet potestas natu-  
ralis , qua filij imbecillitati pater con-  
sulat ante constitutum tutorem , ut o-  
mnes fatentur , & per adventum tu-  
toris hæc naturalis potestas non tollit-  
ur , nec diminuitur , nec impeditur ;  
solum enim tutori conceditur gubern-  
atio , quoad cetera civilia , non vero  
quoad ea , quæ pertinent immediata  
ad res

C A P V T Terrium. §. II.

71

ad res spirituales animæ , quarum dispositio ad jus civile nulla ratione spectat; cur tolli debeat potestas irritandi vota? ad summum, possit irritare tutor ex consequenti, quia nimis ex potestate gubernandi, quam illi concedunt jura, consequatur facultas irritandi; & possit etiam pater principaliiter, quia per jura non tollitur, quod filium generat, in quo firmiter radicatur irritandi facultas. Nec novum, apud plures posse eodem tempore residere irritandi potestatem, cum sciamus omnes, idem Religiosi votum posse irritari à Superiore locali, & à Provinciali. Consideret hæc sapiens Lector. nova enim & singularia decernere, nisi sint mihi valde manifesta, singularis nolo.

Pater, quoad vota filij, vivente  
Avo,

13. Quæres sextò: de avo vivente patre, quoad eandem irritationem votorum; quod ut commodius intelligi queat, reducatur in mentem illa juris r. dispositio; qui ex me, & uxore mea nascuntur, in potestate mea sunt. Item, qui ex filio meo, & uxore ejus ( id est, nepos meus, & neptis mea) aque sunt in mea potestate, & pronepos, & proneptis, & deinceps ceteri. Hattenus textus; ex filio, inquit, id est, descendentes per sexum virilem, sive ipsi mares sint, sive foeminae. Nam descendentes ex filia nupta, sunt in potestate patris eorum. Et quidem hanc potestatem habet avus, non solum ex legibus positivis, sed etiam ex yna-

turæ; cum ad priorem genitorem pertineant ceteri descendentes, tamquam ad principum primum, sine quo non essent posteri.

r. l. nam Crivium ff. de his, qui sui, vel alieni juris sunt.

14. Ex his ergo oritur difficultas: cum tota potestas irritandi vota sit innixa in potestate patriæ, hanc autem habeat avus, consequenter poterit, etiam vivente patre, nepotis impuberis vota irritare, & rursus non poterit pater tunc suo filio impuberi eadem vota irritare, vivente avo, quia tunc pater non est sui juris, nec consequenter videtur habere filium in sua potestate. Augetur difficultas, quia Doctores s/ passim docent, si filius efficiatur servus, suspendi patriam potestatem in patre, ne scilicet filius teneatur pluribus obedire, nempe patri, & domino: eodemque modo si efficiatur servus ipse pater, ne scilicet simili ratione filius teneatur obedire duobus, nempe patri & domino, in cuius dominio seu potestate est pater, & consequenter omnia patris: ergo pater in casu nostro, si nepos est in potestate avi, non erit in potestate patris, ne obediens duabus obligetur, & consequenter is, vivente avo, filij vota irritare non poterit. Ex alia parte, cum in patre semper resideat potestas veluti naturalis in filium, ratione generationis immediatae ejusdem, neque sit inconveniens, potestatem irritandi vota esse in duobus, sicuti respectu religiosi est in Rectori Conventus, & in Provinciali, videbitur alicui, etiam patri, etiam avo convenire ejusmodi facultatem

I 3

facultatem

